

[Petra Petersen.]

hævelse af adoptivforhold, som jeg ikke synes er så godt. Jeg kan ikke rigtig se, hvor grænsen for en ophævelse skulle være. Der står ganske vist „åndssvaghed eller sinds sygdom i en sådan grad, at det ville være åbenbart ubilligt at forlange adoptivforholdet opretholdt“. Nu er en åndssvag og en sinke jo ikke det samme, men der kan godt være et meget udpræget sinkebarn, som vil få vanskelighed ved at tilpasse sig f. eks. en intellektuel familie, eller måske endda i højere grad omvendt kan en intellektuel familie have svært ved at anerkende et sinkebarn. Når loven nu anviser den udvej, at man kan befri sig for et sådant barn, og en adoptant, der måske føler, at han er stedmoderligt behandlet ved at have fået sådan et barn, kan søge at få sig frigjort for barnet, ja, måske mener, at paragraffen netop tager sigte på hans tilfælde, så vil barnet, hvis dommen går adoptanten imod, ikke få det særlig godt. Jeg synes, dette er en brist i loven.

Ifølge § 18 kan adoptivforholdet ophæves, såfremt adoptanten har forset sig groft mod barnet eller forsømt barnet. Sådanne tilfælde kan selvfølgelig forekomme, men her ville det offentlige jo alligevel for det meste gribe ind. Det offentlige vil i alle tilfælde gribe ind, hvis et barn bliver forsømt eller dårligt behandlet i en sådan grad, at der kan være tale om at ophæve et eventuelt adoptivforhold. Det samme gælder ifølge § 19, hvis adoptivbarnet har forset sig groft mod adoptanten. Også her ville børneværnet i hvert fald gribe ind, hvis barnet er særlig ondartet og udarter særlig slemt.

Vi må vel indrømme, at det undertiden kan være svært at være forældre. Det fører mange forpligtelser og mange byrder med sig, men det bringer også mange glæder, og bedst ville det vel derfor være, om et adoptivbarn fuldt og helt blev ligestillet med det ægtefødte barn. Adoptanterne er frit stillet overfor, om de ønsker at adoptere et barn eller ej. De kan foretage de undersøgelser, som de mener er nødvendige angående barnets slægt, såvel åndeligt, moralsk som sundhedsmæssigt, og selvom der i dag er ønsker om at adoptere flere børn, end der ønskes bortadopteret, er der ikke noget i vejen for, at adoptivforældrene ven-

ter med at adoptere et barn, til de er i stand at skønne, om barnet er normalt.

Spørgsmålet om det virkelig defekte barn kan selvfølgelig spille en rolle, men jeg mener alligevel, at risikoen herfor ikke er så stor. Efter min mening spiller miljøet dèr, hvor barnet vokser op, en meget, meget stor rolle for barnets senere udvikling.

Jeg kan med disse ord tilsige mit partis velvillige støtte til gennemførelse af lovforslaget; men da jeg er klar over, at udvalget vil få et stort arbejde, og at mange betragtninger vil kunne gøres gældende dèr, er det muligt, at der vil blive foreslået ændringer i lovforslaget, når det kommer til anden behandling her i tinget.

Alfred Jørgensen: Af de bemærkninger, som ledsager forslaget til lov om adoption, fremgår det, at det med ændringerne af den gældende lov tilstræbes at sikre adoptivbarnets stilling indenfor familien og samtidig at finde frem til rimeligere regler for et adoptivforholds ophævelse. Det understreges hermed, at loven må tage hensyn til to sider, til de to parter, der indgår i enhver adoption: adoptivforældrene og adoptivbarnet. Dette er rigtigt, og da barnet normalt er den svage part, må loven i første række tage sigte på at betrygge barnets stilling, herunder også give mulighed for, at et adoptivforhold kan hæves i tilfælde, hvor det må antages at tjene adoptivbarnet eller adoptivforældrene eller begge parter bedst.

Et vigtigt afsnit i forslaget er det kapitel, der handler om de retsvirkninger, som knytter sig til en adoption. Her afviger lovforslaget på afgørende måde fra gældende lov, idet det tilsigter at give adoptivbarnet den samme retsstilling overfor adoptivforældrene, som børn har i forhold til deres virkelige forældre, således at der opstår gensidig arveret, medens det arveretlige forhold mellem adoptivbarnet og dets egen slægt bortfalder og adoptivforældrene alene overtager forsørgelsespligten. På dette punkt indeholder lovforslaget en forbedring, og her kan jeg give min tilslutning.

Større vanskeligheder rummer det næste afsnit, der handler om adgangen til på visse betingelser at ophæve et adoptivforhold. Jeg nærer ingen betænkeligheder ved, at